

– розуміли духовну суть свого життя та робили все можливе, щоб передати ці знання майбутнім поколінням.

Дивне відчуття охоплює кожного, хто переступає поріг Софії Київської. Десь далеко залишається гомінливе сучасне життя розступаються століття і перед нами постає далеке загадкове минуле. Все у соборі має свій унікальний зміст. Храм ніби промовляє до нас крізь віки. Нам залишається лише його відчути, поринути у спогади далеких і таких непростих років життя нашого народу.

Нещодавно у дзвіниці Собору були встановлені нові дзвони. Тепер кожен може почути ці прекрасні й чарівні звуки. Ми маємо нагоду знову поринути у світ глибокої молитви й доторкнутися до найсакральнішого – Божої Любові.

Література

1. Берлинский М. Краткое описание Киева. –С. – Петербург, 1820. – 200с.
2. Беляков А. Подлинная история Древней Руси. – К., 2013.
3. Висоцький С. Древнерусские надписи Софии Киевской. – К., 1966.
4. Гисак Е.Н. Памятки древнего Киева М.: Вече, 2004. – 240 с.
5. Иконникова В. С. Киев в 1654 – 1855 годах. Исторический очерк. – К., 1904. – 355 с.
6. Іванцов І. О. Стародавній Київ. – К.: Фенікс, 2003.–368 с.
7. Закревский Н. Описание Киева. – М., 1868 .
8. Коренюк Ю.О. Софійський собор у Києві. Путівник. – К., 2012.
9. Махновець Л. Літопис Руський. Повесть минулих літ. –К.: Дніпро, 1989.
10. Нікітенко Н. «Русь и Византия в монументальном комплексе Софии Киевской: Историческая проблематика». – К., 1999.
11. Нових А. АллатРа. – К., 2013.
12. Ричка В. REXCUGORUM. Царський вінець Ярослава Мудрого // День. – 2015. – 24 –25 квітня.

УДК 398.1

Панькова Анна

Знак Аллатра - джерело духовної мудрості українського народу

Дослідженню символ Аллатра як універсальний символ української етнокультури та духовних знань людини про Всесвіт.

Ключові слова: Аллатра, символ, міф, Всесвіт, коло, півмісяць.

Research Allatra character as a universal symbol of Ukrainian ethnic culture and spiritual human knowledge about the universe.

Key words: Allatra, symbol, myth, universe, circle, crescent.

Символи, знаки, орнаменти оточують людину з давніх часів. Такі універсальні символи як коло, хрест, полумісяць, трикутник, піраміда, спіраль, ромб, квадрат, хвилі - відтворювали люди у предметах інтер'єру, одязі, наскельних малюнках, іконах та картинах. Весь навколишній світ, людина, космос, Всесвіт здаються нам створеними за єдиним і загальним зразком, бо суть єдина. Відчуваючи, перш за все, внутрішню - духовну природу буття всього суцього людина вивела базові

структури, символи, знаки, якими вона визначала розуміння сенсу та духу життя.

Символіка інтернаціональна і, пролягаючи крізь віки, вона виходить за рамки індивідуального в універсальне і відповідає життю духа. Символ - це ключ, який відкриває дорогу в невідоме і вказує шлях до пізнання реальності, і наша мета сьогодні є зрозуміти, відчути та доторкнутися своїм глибинним відчуттям до тих Знань, та тієї спадщини, яку залишили нам наші предки. Адже найбільша цінність цього світу - це не матеріальні здобутки, а саме духовні Знання, завдяки яким може вдосконалюватися як сама людина, так і суспільство в цілому. Духовні знання були з самого початку у нашому суспільстві, про що свідчать древні символи та знаки. Цікавим є той факт, що в українську мову слово "символ" прийшло у значенні слово «знак», а слово «знак» пішло від давнеслов'янського «знати» (відати, мати про щось уявлення).

К. Юнг [1], у своїх працях доводив, що ми є люди символічні, адже знаки та символи увійшли навіть до нашого генофонду. Тому знання символіки – це не просто питання ерудиції. Воно має безпосереднє відношення до пізнання людиною самої себе і навколишнього світу. Символіка - це одночасно і інструмент пізнання, і фундаментальний найдавніший метод пізнання дійсності, здатний розкрити різні її аспекти, які неможливо визначити іншими засобами.

Вивчаючи культури, а також орнаменти різних часів і народів, можемо виокремити один знак, на якому побудовано багато мотивів, з якого беруть початок багато культур, у тому числі й наша українська культура. Це знак «АллатРа». Він був відомим ще у часи трипільської культури, яка залишила по собі знання на талісманах, посудинах, моделях будівель, божествах. Трипільський розпис розкриває нам образ Праматері, матері богів (наші предки називали її Аллат), яка має жіночу (духовну) природу - творчу силу Ра (божественне жіноче начало), звідси і пішла назва знаку «АллатРа». Його початкове зображення – це пусте коло з полумісяцемрожками доверху.

Коло - є символом Душі. Елемент символіки, що виражає ідею єдності, безкінечності, досконалості. Символічний знак полу місяця рожками до гори - це символ духовно розвинутої людини, яка ще за життя набула святості.

Знак «АллатРа» є провідником творчої божественної сили, тому люди завжди використовували його у своєму повсякденному житті, та намагалися оточити себе сприятливими та духовно наповненими символами. Модифікації знаку «АллатРа» сьогодні можна побачити у різних варіаціях: на предметах побуту трипільців, які вченим вдалося відновити на мотивах української вишиванки, у зображенні богині Макош, яка була однією з головних небесних покровительок, символізувала жіночу силу, родючість, входила до складу верховних богів пантеону Київської Русі дохристиянського періоду; в іконах з зображенням Божої Матері є також символічні зображення знаку «АллатРа». Відомим є зображення Остробрамської ікони Божої Матері, яка зараз знаходиться у Вільнюсі. Також символічною є ікона «Богоматір Оранта», яка стоїть з піднятими і розкинутими в сторони руками, розкритими долонями назовні, тобто в традиційному жесті заступницької молитви [7].

Археологічних та історичних доказів задіяння знаку «АллатРа» у різних

культурах дуже багато. Ці символи також мали широке розповсюдження в Італії, Ірані, Туркменістані, Греції, Мексиці, Китаї, Японії, Росії, Тибеті тощо. Більш глибоку інформацію щодо розповсюдження цього та інших позитивних знаків можна знайти у книзі відомої української авторки Анастасії Нових – «АллатРа», підтвердження яких є у музеях різних країн та історичній літературі.

Наведений аналіз символіки, дає змогу зробити певні висновки. По-перше, з давнини люди на різних континентах, з різним способом життя та культурою мали дуже відповідальне ставлення до знаків і символів, по-друге, люди володіли єдиним знанням, що трансформувалося у оточуюче середовище та визначалось через знаки.

Сьогодні древній знак «АллатРа» як ніколи потрібен нашому суспільству та Україні, адже несе у собі духовну основу, стає добрим вектором та напрямком розвитку людей.

Таким чином, метою сучасної людини має бути розкриття, тих вічних Знань, які наші предки залишили у міфах, орнаментах, символах, народних видах творчості, відкрити це безмежне джерело мудрості, щоб жити по законах совісті та честі.

Література

1. Юнг К.Г. Архетип и символ / К.Г. Юнг // Сб. работ Юнга. - М., 1991. – 304с.
2. Новых А. АллатРа [Електронний ресурс] / А. Новых // Режим доступу: <http://allatra.info>
3. K. Pustovoytov: Weathering rinds at exposed surfaces of limestone at Göbekli Tepe. In: Neo-lithics. Ex Oriente, Berlin 2000 (14C-Dates).
4. Платар – музей історичного культурного надбання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.platar.org.
5. Kimbell Art Museum. [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.kimbellart.org
6. Rosicrucian Egyptian Museum & Planetarium. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.egyptianmuseum.org/>
7. Софіївський Собор у Києві. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://sofiyskiy-sobor.polnaya.info/ua/mozaiki_sofiivskogo_soboru.shtml

УДК 130.2 + 39 + 321 +323.1/.2 + 304

Владислав Волобуєв
Ганна Стояцька

Гібридний символізм в контексті громадянського протесту: український досвід

Аналізуються український досвід реконструкції національної самоідентифікації, що відбувається на тлі гострих соціокультурних трансформацій. Здійснюється дослідження феномену гібридних символів як амбівалентного фактора самототожності особистості у транзитивному суспільстві.

Ключові слова: символи, гібрид, самоідентичність, культурна самоідентифікація, мультикультуралізм.